

ל"ג בעומר - פרשת אמור

"ביתר שמחה וצוהלת, כולם נקבצו ובאו לחגוג את חג הגאולה הראשון של מדינת יהודה המשוחררת, מאז ימי דוד ושלמה לא היתה שמחה כזאת. ארבעת המנהיגים רוכבים על סוסיהם במעלה הגבעה, בצד שמאל רבן שמעון, בצד ימין רבי עקיבא, באמצע, בדיוק בין שניהם, בר כוסבא ומאחוריו במרחק קצר, דודו רבי אליעזר המודעי המכונה כעת בתואר אלעזר הכהן.

העם מריע תרועה גדולה, הקול נשמע עד למרחוק, אך כשבר כוסבא מניף את ידו משתררת מיד דממה, כוח מנהיגותו כובש את ההמונים, חזהו הרחב, שריריו המשורגים ושערותיו הארוכות מהלכים עליהם קסם, ליבם מתפקע מהערצה וגואה באהבה לנשיאם הגיבור שקרא לארץ דרור.

'כמו דוד המלך', נפעמות המשרות. 'כמו יהודה המכבי', מתמוגגת חנה, 'כמו זאוס', צוחקת רפינה, ואילו אני מסננת בשקט, כמו שמשון הגיבור.. וחושבת על האדמה החרוכה שהותיר אחריו המנהיג חסר המעצורים ההוא."

"מי שטוען.. שיש לשקול כל מעשה העזה ב'חשיבה ריאליסטית' היה צריך להצביע בתש"ח נגד הקמת מדינה יהודית. אילו היינו נחשלים במלחמתנו כבימי "בר כוכבא" היה ללא ספק קם מישהו ואומר שהיהודים לקו בחוסר חשיבה ריאליסטית"
(יגאל ידין - הרמטכ"ל בפועל במלחמת העצמאות וחוקר ארכיאולוגיה והיסטוריה)

שיעור פרשת שבוע (10:30 - ברחבת ביה"כ): שרה עברון

שבת פרשת אמור		ימי החול	
הדלקת נרות	19:00	זמן טלית טפילין	04:56-05:03
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30		
שיעור לנשים (מועדון ל חבר)	11:15	סוף זמן ק"ש	09:15-09:18
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
		מנחה משניות וערבית	19:10
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:21-19:25
צאת השבת	19:57	ערבית	20:10

מטבע מימי מרד בר כוכבא
ועליו "ארבעת המינים"
לשיטת רבי עקיבא.
מצדיו בכתב עברי עתיק:
"לחירות ירושלם"

שבת
שלום

כוחו fe דיבור

בפרשתנו - "אמור", מופיע הציווי לקדש את השם וכן האיסור לחללו: **"ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם"**. (ויקרא כ"ב, ל"ב). לקראת סוף הפרשה, כאילו כהשלמה לציווי זה, מופיע, במכוון, או שלא.. סיפור המקלל - **"וַיִּקְבַּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל.."** (כ"ד, י"א).

דמותו של המקלל "בן האשה הישראלית שלומית בת דברי למטה דן", היא נעלמת. קשה להבין מהפשט את הסיפור וקשה עוד יותר להבין את מעשה הקללה ועונש הסקילה הבא בעקבותיו.

את סיפור המקלל ניתן להבין בשני אופנים:

הראשון – באופן פשטני, המקלל, מקלל את ריבונו של עולם. בעוד אנו נשארים עם 'חור בעלילה'.. היות ולא נכתבה שום סיבה הגיונית שהביאה אותו לעשות זאת. העובדות היבשות הן ש"בן הישראלית" רב עם "איש ישראלי".

באופן השני – הסביר יותר.. נשלים את החסר ונסביר שקילל את חברו **בשם ה'**, כלומר שנקב בשמו של הקב"ה כדי להזיק לחברו, אבל ברור שלא קילל את השם יתברך. ועדיין פרטי הסיפור עצמו, נשארים חסרים..

אנסה להסביר מדוע אין התייחסות לפרטי המקרה.

"ספר החינוך" מסביר את איסור הקללה: "משורשי המצווה... לפי שמתרוקן האדם במאמר הרע ההוא מכל טובה, וכל הוד נפשו נהפך למשחית, והנה הוא נחשב כבהמות, כי באותו דבר ממש שהבדילו השם יתברך לטובה ובו נעשה אדם, והוא הדיבור שנבדל בו ממיני הבהמות, מבדיל הוא את עצמו לרעה ומוציא עצמו לגמרי מכל גדר הדעת, ונעשה כשרץ נמאס ונאלח ולמטה ממנו" - כוח הדיבור מבדיל אותנו מהבהמות ולכן דווקא בו, מסביר ספר החינוך, אסור לנו לפגום. פגיעה ביתרון העיקרי שלנו תוריד אותנו מתחת לנקודת האפס. על כן התורה מזהירה אותנו על הקללה – כל סוג של קללה ולא משנה כנגד מי, היא באופן מובהק כנגד רצונו של הקדוש ברוך הוא. האדם חייב לעדן את עצמו ולא לרדת מתחת לדרגת הבהמה.

בסיפור המקלל – **חומרת מעשה הקללה היא הנושא המרכזי** ולא הסיפור שהוביל אליו. במקרה זה אין משמעות לעובדות - מי התחיל, ולמה.. התורה איננה מחפשת עונשים או חס ושלום מוות, אלא תיקון. ברור שהתורה חסה על חיי האדם ומזהירה ממש מיד לאחר המקרה על שמירתם (י"ז): **"וְאִישׁ כִּי יִכָּה כָּל נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָתוֹ"**.

חומרת העונש מצביעה כאן על חומרת מעשה הקללה שהופכת את הדיבור לכלי משחית, ואת פוטנציאל יתרונו של האדם, לחסרונו בפועל. **שנזכה לברך ולהתברך..**

א' פנחס

לרותי יערי אתך באבלך על פטירת אחיך

גדעון איזנברג ז"ל

קיבוץ סעד

על 'ספירת העומר' ויום ל"ג בעומר כהשראה לאמורה

המקור לימי ספירת העומר שבין פסח לשבועות, מצוי בפרשתנו - "אמור" (כ"ג, ט"ו-ט"ז): **"וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שָׁבוּעוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם.."**

ימי העומר הם ימי הספירה "חקלאיים" שהתנהלו לאחר שעם ישראל ישב בארצו - לאורך תקופת בית המקדש הראשון והשני. הספירה היא בין מועד הבשלת השעורים וקצירתם למנחת העומר למחרת יום טוב ראשון של פסח ועד למועד הבשלת החיטים שמביכוריהם הקריבו את שתי הלחם בשבועות.

לאחר חורבן הבית השני. עם ישראל אימץ מנהגי "אבלות" בימי ספירת העומר. ההסבר לכך נקשר ברבי עקיבא שתמך במרד בר כוכבא. המרד ברומאים נחל כישלון מחריד והתוצאה הייתה מאות אלפי הרוגים מתוכם 24.000 מחייליו של בר-כוכבא. ישנה סברה שהיו אלו תלמידיו של רבי עקיבא שמתו בין חג הפסח לל"ג בעומר - היום בו המגפה נעצרה. המגפה נקראת בתלמוד "אסכרה" (יבמות-ס"ב) המאובחנת כיום כ"דיפתריה" - מחלה קטלנית שפוגעת בדרכי הנשימה.

'בר-כוכבא' לא השלים עם הרעיון שבארץ שולט שלטון זר למרות העובדה שאת דריסת הרגל הרומית הראשונה, 195 שנים קודם לכן, הכניס מלך יהודי מבית חשמונאי - הורקנוס השני, שקרא אז לפומפיוס לעשות סדר. המרד שפרץ בשנת 132 לספירה, תפס את היהודים בנחיתות אסטרטגית. למרות שהמרד החל בניצחונות, בהמשך חל מהפך שלילי מול הרומאים שהיו אז בשיא פריחתם הכלכלית, צבאית ומדינית (ימי הפריחה כונו השלום הרומי – "פַּקְס רֹמָנָה").

רוב העם ובראשו רבי עקיבא, ראו בבר-כוכבא 'מלך המשיח', והוא הוסיף לעצמו גם את התואר "נשיא ישראל". כנגדם היו חכמים שחששו לתארים שנטל לעצמו ולאסון נוסף שעומד להתרחש. הנוצרים הראשונים שזה עתה ביססו את אמונתם, נבהלו מהרעיון שהנה קם 'משיח' חי וקיים והוא לא אדונם בו האמינו. לאחר כישלון המרד וההכרזה על 'המשיח', דרשו חז"ל את "שלוש השבועות" (כתובות-ק"א) האוסרות למרוד בשלטון הגויים.

שמו של יום ל"ג בעומר הוא יוצא דופן, היות והוא אינו תאריך, אלא כרונולוגיה של ספירה. מועדו חל קבוע בכל שנה בי"ח באייר על פי לוח השנה העברי.

יום זה העניק השראה לארגונים ציוניים בהקשר של דבקות לוחמה וגבורה: בל"ג בעומר-תרפ"ט (1929) הוקמה תנועת "בני עקיבא" בירושלים. בל"ג בעומר-תש"א (1941) נוסד הגדנ"ע שסמלו - חץ וקשת. ביום זה הוחלט על הקמת הפלמ"ח (1941) ובל"ג בעומר תש"ח (1948) יצאה הפקודה לייסוד צה"ל.

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

מסביב למדורה

נתן אלתרמן (1948)

לחן: יאיר רוזנבלום (1971)

בתמונה שצולמה בקפה "מאור" בתל אביב
(זמן קצר לאחר פרסום השיר)
יושבים יוצרים ואנשי צבא.
יצחק שדה מייסד הפלמ"ח ובנו הצעיר - מימין,
נתן אלתרמן המשורר - משמאל.

"מסביב למדורה" – מספר על הפלמ"ח ותרם רבות לבניית המיתוס אודותיו. השיר נכתב על ידי אלתרמן ופורסם במדורו הקבוע בעיתון "דבר" – "הטור השביעי" ב 7 במאי 1948 - כ"ח בניסן תש"ח, לכבוד יום השנה השביעי להקמת הפלמ"ח. היה זה בעיצומה של מלחמת העצמאות כאשר אנשי הפלמ"ח הספיקו להילחם ולחרף נפשם בכל חלקי הארץ. שיר ההלל מדגיש את הווי חייהם של הלוחמים הצעירים ואת צניעותם. שיר ההלל לפלמ"ח מבוסס על ספרו של יצחק שדה ממקימי הפלמ"ח ומפקדו הראשון "מסביב למדורה" שפורסם שנתיים קודם לכן.

אִמְתֶּם לֹא הִיְתָה לָהֶם אִם.
לֹא יָדְעָה בְּצִאתָם לְדָרֶךְ.
הִיָּה לַיְלָה עֶמֶק וְנוֹשֶׁם
כְּתִמִּיד בְּנִיסָן-הַיָּרֵחַ.
וַיִּשְׁבֶּה בּוֹ עֲדַת נְעָרִים בְּנֵי-בְלִי-שֵׁם,
חֲשׂוּפֵי מְרַפְקִים וְבָרֶךְ.

הֵם הִקְשִׁיבוּ הַקֶּשֶׁב וְהַחֲרָשׁ
אוֹ שָׁלְבוּ בְּשִׁיחָה דָּבָר-וּפֹתָה.
לִפְנֵיהֶם, עָלִי רֵגֶל שֶׁל אֵשׁ,
מְדוּרָה חֲגָה-נְעָה בְּרוּחַ.
לֹא יוֹתֵר. אֵד בְּכֶתֶב הָאֵמָה הָעֶקֶשׁ
אוֹתוֹ-לַיְלָה נִחְרַת עָלֵי לוּחַ.

אֶת הָעַל הַפְּשׁוּט כְּעֶפֶר
הֵם נִשְׁאוּ בְּלִי הֶבֶט אַחֲרֶיהָ.
לֹא תִקַּע לִפְנֵיהֶם הַשׁוֹפָר,
לֹא לְטוֹף קֶדְקֶדֶם בְּלִיל-חֶרֶף.
לֹא. בְּשָׁנֵי שְׁרוּוֹלִים הַקְּשׁוּרִים לְצִנּוֹאָר
רַק הַסּוֹדֵר חֲבִקֵּם מֵעֶרֶף.

נַעֲלִים נִקְשׁוֹת, יִלְקוּטִים,
סְעוּדָה שֶׁל זֵיתִים וּפְרֵי-תֶמָר,
וְסִפְּלֵי אֱלוֹמִינִיּוֹם קְמוּטִים
וְרַעוּת, וְקֶרֶבָן לְאִין אֶמֶר.
מֶה נוֹסִיף וְנִמְנָה? ... מְדַבְּרִים פְּעוּטִים
נוֹצְרוֹת אֶגְדוֹת. זֶה הַחֶמֶר.

מֶה נִשְׁיֵר עֲלֵיהֶם? מֶה נִשְׁיֵר?
הֵם עוֹשִׂים זֹאת יָפָה מֵאֲתָנוּ.
בְּעֶצְמָם הֵם כּוֹתְבִים לָהֶם שִׁיר,
וְאֶפְלוּ סִפְּרִים כְּבֵר נִתְּנוּ...
זֶהוּ טִיב הַפְּלִמָּח. הוּא אֵינָנו מְשִׁאִיר
כָּל מְלָאכָה לְ"שָׁלֹא מִשְׁלָנוּ"...

אֲבָל כָּכָה יִגֵּד נָא לְאִמֶּר:
נְעָרִים, לִהְיוֹ נָא יָדוּעַ -
בֵּין חֲגָיו הַגְּדוֹלִים שֶׁל הַדּוֹר
אֵין יָפָה מִחֻגְכֶּם הַצָּנוּעַ.
לְמוֹלָכֶם הָאֵמָה עַל סִפּוֹ שֶׁל הַדּוֹר
מִשְׁתַּחֲוֶה. וּבּוֹכָה. הַבִּינוּהָ.

פרשת אהר – ח'קות א' ב'

בשתי קדושות מרכזיות עוסקת פרשת אמור : קדושת הכהונה וקדושת הזמן (חגים ומועדים). בקדושה מיוחדת נתקדשו הכהנים (כמה משפחות של כהנים אתם מכירים?) ולכן יש להם דינים שמיוחדים רק להם: איסור להיטמא למתים, החובה לעבוד במקדש וגם נשים מסוימות שאסור להם לשאת.

כל מי שאינו כהן חייב לכבד את הכהנים ("וְקִדְשֵׁתוּ" – זו הסיבה שאנו מעלים את הכהן ראשון בכל קריאה בתורה). בחציה השני של הפרשה מלמדת התורה על חמשת החגים שיש בלוח השנה שלנו (זוכרים את כל החמישה?) ועל הדינים המיוחדים לכל אחד מהחגים.

הרב ארי

א – אסור לכהן גדול לשאת אותה לאישה	ל – בעל השדה משאיר לעניים את השיבולים שנשרו בקציר
ב – כינוי לחג השבועות	מ – שבר ביד או ברגל, למשל, שפוסל את הכהן מלעבוד במקדש
ג – אישה שקיבלה גט ממי שהיתה נשואה לו	נ – שם גדל בדרך כלל עץ הערבה
ד – שם אביה של שלומית (אמו של המקלל) ושם שבטה	ס – מצווה שמקיימים בכל יום מפסח עד שבועות (כמה היום? ספרתם כבר?)
ה – ענף עץ עבות	ע – מחלה של בעלי חיים שפוגעת בראייה
ו – השלימו: "עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום מנחה תדשה לה"'	פ – אדם שחסרה לו רגל (רמז: שמו מזכיר את אחד משלושת הרגלים. יש קשר?)
ז – כינוי בפרשה ללוויים ולישראלים (כל מי שאינו כהן)	צ – אדם שיש לו צרעת
ח – כינוי לבן או בת שנולדו לכהן מאישה שאסור לו להתחתן איתה (מה פירוש השם? חשבו על מילה דומה)	ק – השלימו: "אלה מועדי ה' מקראי אשר תקראו אתם במועדים"
ט – משותף ל: מי שנגע במת, מי שנגע בשרץ, מי שיש נגע צרעת בגופו	ר – תרגיל בחשבון: אם 'הין' = 12 לוג. כמה שווים שלושה לוגים? (שתי מילים)
י – התאריך בחודש בו חל יום הכיפורים (באיזה חודש?)	ש – מספר ימי חג הסוכות
כ – שאלת אתגר: גם אותו אסור לאכול עד הקרבת העומר (רמז 1: הר. רמז 2: יש כמה כאלה בקיבוץ)	ת – כינוי לראש השנה: יום _____

שיעור הנשים

שיעור הנשים בכתבי נחמה ליבוביץ

מתקיים בכל שבת בשעה 11:15 במועדון לחבר.

לומדות חדשות וותיקות מוזמנות בשמחה!

ללצאת דת

סכנה מאלף ראשנו או רק כדור מואר שנקנס לנולד חיינו???

מזה כמה שבועות כדור לבן מתנוסס מעלינו, משקיף עלינו מכל זווית אפשרית, אנטנה חדשה צמחה לה בשקט, בשקט כמעט בלי שהרגשנו, ואנחנו.. שותקים!?

נכון, לא היינו מספיק ערניים לפעול, לא הפכנו שולחנות ולא הפגנו עם שלטים בכדי שזה לא יקרה.

אולי קיווינו שמישהו יעשה את העבודה בשבילנו? אולי סמכנו על "המטפלת"?

ומה עכשיו? מי לוקח אחריות? מי בודק את מצב הקרינה שיכולה להגיע לכל בית ובית בסעד.

האם נחכה כמה שנים עד שנתחיל לראות ולהרגיש בתופעות שיגיעו?

ומה ההשלכות של אנטנה בולטת שכזו שנמצאת ממש מעלינו בזמני מתיחות?

אני פונה להנהגת הקהילה ומבקשת לקבל תשובות:

- מי לוקח את האחריות לעשות את כל הנדרש על מנת לשמור על בריאות הציבור בסעד?

- מי הגורם מוסמך שיבדוק את רמת הקרינה?

- כל כמה זמן יעשו הבדיקות? .

- מי אחראי לפרסם לציבור את תוצאות הבדיקות אחרי כל בדיקה? .

- האם נעשתה פנייה לראש המועצה או לגורמים מעליו בעניין?

- האם ניתן לשנות את רוע הגזירה ולהעביר את האנטנה לשטחים פתוחים ומרוחקים מישובים?

- ואם ידוע על עוד אנטנות או קווי מתח שקרובים לבתי מגורים ומסכנים אותנו ברמת הקרינה הגבוהה, מה נעשה בעניין? .

ולציבור –

בואו לא נהיה אדישים!

בואו לא נסמוך על כך ש: "מישהו, כבר יטפל בזה", ונדרוש לקבל תשובות ברורות!

זאת הבריאות שלנו ושל כל הסובבים אותנו. אלו החיים שלנו, וזה הזמן לפעול .. ומהר .

תצפית מהשביל המוביל לשכונה.

חמי פ"ש

תאורה לאמארה של חמי בצניין האנטנה:

אנסה להגיב לתוכן מכתבה של חמי.

ראשית אבהיר את התהליך שבוצע:

השטח שבו הוקמה האנטנה אינו שייך לקיבוץ ואין לנו כל בעלות עליו ולמרות זאת צה"ל עדכן אותנו על הקמת האנטנה ומיזמתנו שכרנו יועץ חיצוני שמכיר את הציוד הזה משירותו הצבאי, ולאחר קבלת עמדת היועץ עדכנו את הציבור הן מעל דפי העלון והן בערב הסברה בזום שביצענו.

אי הנוחות מהקמת האנטנה היא:

- (1) **קרינה:** השבוע הפעילו את האנטנה על מנת לבדוק את רמת הקרינה ולא נמצאו ערכים חריגים בכל נקודות הבדיקה שביקשנו לבדוק, והערכים עומדים בתקן של המשרד לאיכות הסביבה ושל צה"ל. בכל מקרה מדובר באנטנה כיפתית והכיוון הוא מערבה ולא לכיוון הקיבוץ
- (2) **אסתטיקה:** אכן לא מדובר ביצירת אומנות של הנזי אך עם זאת ביקשנו ואושר לנו לצבוע את הכדור, וקיבלנו סקיצה ראשונית מאליסף מיארה (האומן שמצייר על המיגוניות) ואנו מקדמים את זה על מנת להפוך את הכדור לכדור פורח.
- (3) **טיווח:** העזתים לא צריכים את הכדור הזה על מנת לטווח את סעד הם נעזרים באמצעים אחרים, ונכון לסוף השבוע האחרון זה לא בבנק המטרות שלהם, אך על זה לצערי אין לי התחייבות על צעדיהם של העזתים.

אריאל מאיר סאסי – רבש"ץ

לימוד הורים וילדים

לימוד הורים וילדים חוזר ובגדול!

בשעה טובה נחזור ללימוד בשבתות אחר הצהריים

והפעם - הלכות ברכות

הלימוד יתקיים בשעה 17:15 בבית הכנסת

כולם מוזמנים!

הצוות האמארי

לקראת הכניסה לתפקיד החדש..

רות נגלר היקרה,

ברכות לרגל בחירתך לתפקיד הקהילתי החשוב –

מנהלת החינוך החברתי.

גאים בך ומאחלים שתצליחי בכל פועלך.

הצלחתך-הצלחתנו.

וצאת קליטה

"קְנָא'וֹת דְּעָא יִרְבִּיצְנִי" (תהילים, כ"א, ב)

סיכום קצר על מה שהיה.. ומחשבות על החזרה לבית הכנסת

בערב ליל הסדר לפני כשנה זכינו לראשונה לתפילת ערבית חגיגית – שכונתית! התפילה צמחה באופן ספונטני כשאלו קראוס, שכן יקר שהוא גם חזן מעולה, הציע לכל דיירי הגבעה לצאת למרפסת או לשביל המרכזי ולהצטרף לתפילת ערבית של חג. בימי הסגר ההם הייתה זו נקודת מפנה מעודדת ביותר. נדמה לי שהייתה זו אחת התפילות המרגשות שחווייתי בחיי.

ומאז, קבלות חג ושבת שכונתיות הפכו להיות כמעט דבר שבשגרה. בלי משימ חזרנו לקבלות שבת המקוריות שהיו בהרי הגליל בין מקובלי צפת. קבלת שבת בטבע עם ציוץ הציפורים, יחד עם הרוח המנשבת בעלים. תפילה המתחילה באור ומסתיימת באפלולית.

המחיצות שנפלו הותירו תפילה רעננה. תפילה שאנשי ה"שטיבל" לוקחים עליה אחריות. הישיבה המשפחתית או הנפרדת ללא גדרות ברורים איפה נגמרת עזרת נשים ומתחיל המרחב הגברי, השאירה מקום לכל משפחה לבחור מה מתאים לה.

עם התארכות ימי הקורונה והסגרים הבאים והולכים, עברה השכונה התמסדות קלה. נוספו תפילות שחרית ומוסף עם ספר תורה (תודה לאודי שהם!) ושאר תפילות השבת. שיאה של ההתארגנות השכונתית הייתה בתפילות חגי תשרי שהיו פחות ארוכות אך לא פחות חווייתיות ומשמעותיות. ההתארגנות בניצוחם של בוקי ואירית ברט הייתה מופתית (סככה, מאווררים, תאורה (תודה דותן גולדנברג!)), מיכל מים קרים לצמאים בחום שלהי הקיץ) וקולות התפילה והשירה המשותפת נשמעו עד למרחוק.

ומאז בכל שבת מתקיימות תפילות השבת בשכונה על הגבעה, כשהמארגנים לא מפסיקים לייעל, להנעים את התפילה לבאים ולבאות ולדאוג לכל צרכי הציבור המגוון לאור חילופי העונות (כולל "קידושים" בסוף התפילה לשמחות או ימי זיכרון).

באווירה המשתפת נוצר נוהג חדש במניין שלנו: דבר תורה בין קבלת שבת לערבית בכל ליל שבת וחג הניתן ע"י נשים בלבד. ומכיוון שלמדניות יש לנו בשפע - המסורת הצעירה של דבר תורה ע"י אישה נשמרת בנאמנות.

בחודשים האחרונים התרגלנו, בקהילת קיבוץ סעד למניינים רבים. בדשא ע"י בית הכנסת, בדשא ליד חדר אוכל ובשכונות. מציאות זו אמנם איננה מעניקה את התחושה של "ברוב עם, הדרת מלך", אבל היא מאפשרת לכל אחד/ת לבחור את המקום המתאים לו/ה לתפילה. היא פותחת מרחב של אחריות אישית ובין-אישית, דבר שהוא חשוב בעיניי ביותר.

האם ניתן לאחוז בשני הקצוות? מיסוד וספונטניות? תפילה ציבורית וגמישות שכונתית? או שמא עם חזרת כל הקהילה לבית הכנסת יאבדו כל אותם יתרונות שצינתי?

האם אנו מעוניינים לשמר משהו מהחווייה "הלא-פורמלית" הזו בתוך בית הכנסת הממוסד? האם נצליח להכניס לתפילות בבית הכנסת משהו מהרוח החופשית הנקייה מרשמיות?

ואם כן, כיצד? איך משמרים משהו מהרעננות הזו ומהמרחב המשתף הזה בחיינו השגרתיים כשנחזור כולנו לבית הכנסת? זהו אתגר לא פשוט בהחלט.

שלושה רעיונות פשוטים לביצוע עלו במחשבתי מתוך ההתנסות בשנה האחרונה, שמטרתם היא שמירה על **כמה מיתרונות מנייני הדשא**.

- א. אולי נוכל מידי פעם (בכל תחילת חודש?) להכריז בערבי שבת חמימים, מימי האביב ועד שלהי הקיץ (מפסח ועד ר"ח כסלו) על קבלות שבת שכונתיות על הדשאים? מי שרוצים יישארו בבית כנסת אך במקביל יתקיימו מנייני קבלת שבת בדשאים השכונתיים למי שחשקה נפשם בתפילה בטבע.
 - ב. הצעה אחרת היא לשמר את הקולות של נותנות השיעורים לצד נותני השיעורים בין קבלת שבת לערבית גם במניין המרכזי. 5 דקות של דבר תורה שיינתנו על ידי גברים ונשים בשבתות הקיץ בהן אין שיעור של הרב אחרי התפילה.
 - ג. הצעה נוספת שניתנת ליישום היא ההצעה לקצר את תפילות החגים הארוכות. הניסיון של השנה החולפת בעיקר בחגי תשרי הוכיח שהציבור שמח לקיצור התפילה והתרכזות בחלקים המרכזיים מבחינה הלכתית ובפיוטים האהובים של מסורת סעד.
- ההדים החיוביים ששמעתי מעשרות מתפללים/ות הוכיחו לי כי תפילה קצת פחות ארוכה מזו שהורגלנו בה, הייתה לרצון לרבים.

אלו הם הצעות ראשוניות. אני מודה שאין לי פתרונות להחזקת המיסוד והספונטניות כאחד. אני אף מודעת לכך שלצד כל אלו שמרגישים/ות כמוני יש בוודאי גם רבים שאינם שותפים/ות להרגשתי.

אלו רק הרהורים ראשוניים, רחוקים מגיבוש וניסוח דרכי פעולה שהרגשתי צורך לשתף בהם, לפני שאנחנו חוזרים לשגרת התפילה ומפסידים משהו מטעמם של מנייני השכונות שהיו לרצון לחברות וחברים רבים בקהילתנו.

גילוי ציון

לאח'נצט ואשר אולן, ללאה ואשה ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה-נ'נה

אריאל

בת לאווה ואיתי אולן

איחולים לנחת ואשר!

לשרה ושמחה בלס ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת

הנכדה

בת אלירון ונוצם בלס

איחולים לשמחות ולנחת!

לרחלי ויחזקאל לנדאו

ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת

הנכד

בן לרעות ונתנאל לנדאו

איחולים לשמחות ולנחת!

נכספה ואמ כלהתה נפשי – לחצרות ה' (תהילים פ"ד)

(עוד מבט קט על מנייני החצרות)

משנה – מסכת "חצרות" פרק ג' משנה א'

זכין לו לאדם שיעשה תפילתו תחת כיפת השמיים במניין החצרות הקרוב לליבו, שנאמר (במקור קדום מאד), "אשא עיניי אל השמים ואפתח בקול תפילה". בית שמאי אומרים – ואפילו אינו רואה ממש את השמים. ובית הלל אומרים – חייב במראה כרובים. והלכה (כרגיל), כבית הלל".

(אל תשקיעו זמן רב מדי בחיפוש המסכת והמשנה, שנשמטו משום מה בעריכת שישה סדרי משנה).

בדחילו ורחימו אני נוטל בידי את המקלדת ונענה לאתגר שזרקה לפתחנו ו. דת בשאלת המשך התפילה במנייני החצרות.

שני נימוקים לי במסכת טיעוני בעד המשך קיום מנייני החצרות:

האחד – ענייני, ונוגע ישירות לחוויית תפילה.

השני – אמוני, ונותן מענה לקשר האמיץ שבין תפילות החצרות, לחוסנה ועצמאותה של מדינת ישראל, דווקא בימים אלו שבין יום העצמאות, ליום שחרור ירושלים.

נתחיל בראשון - החווייתי.

מניינים אלה שנולדו כצורך השעה עקב מחלת הקורונה, יתרונות רבים להם.

- א. הם מעלים באופן אֶקְסְפוֹנֶנְצְיָאלי את מחויבותו האישית של האדם למניין שבו בחר.
- ב. המתפללים (רובם ככולם) מגיעים בזמן ואינם מדברים בתפילה. (אולי גם קצת בגלל גזירת שני המטר בין איש לרעהו שהורגלנו בה, ומסכת הפנים, המקשים מאד על השיחה).
- ג. כל אחד בוחר לעצמו את המניין המתאים לו מבחינת השעה, אורכה של התפילה, הנוסח הרצוי לו, ומה שחשוב, (לי באופן מיוחד), לבעלי התפילה המוצאים חן בעיניו.
- ד. קירבה פיזית וקשר עין ישיר ובלתי מופרע לעזרת הנשים ולשותפותן המבורכת בחוויית התפילה.
- ה. ובסופה של התפילה, הקידוש המושקע לכל המשתתפים, כולל יי"ש ראוי ומיני תופינים ותרגימא טעימים.

החזרה לבית הכנסת תיקח מאיתנו חלק גדול מיתרונותיו של מניין החצר, וחבל.

והשני – האמוני.

מי שיביט על העניין במבט קצת רחב יותר ובהקשרים עמוקים יותר, חייב יהיה להגיע למסקנה שמתקיים כאן קשר ישיר ועמוק בין תפילות החצרות באשר הן, לבין מציאות חיינו בתקופה זאת ובימים אלה.

- א. האם אין זאת "סיעתא דשמיא" הנשענת על אותן תפילות, שהוציאה אותנו מהקורונה, ראשונה מכל העמים.
- ב. שהקב"ה זימן לנו את הופעתו של אלברט בורלא – מנכ"ל פיזור - יהודי ירא שמיים מגולת סלוניקי, שנשלח על ידו להושיע את ישראל בעת הזאת.
- ג. שהביאה עלינו את בריתות השלום הקרויות "הסכמי אברהם".

- ד. את הזנקת הכלכלה והמצאת הסטרטאפ הנקרא – חל"ת לנצח.
 ה. את הצלחת שר החינוך לייצר עבורנו מערכת חינוך חכמה, ללא צורך בנוכחות בכיתות.
 ו. ועוד מתנות רבות ונפלאות שלהן זכינו בשנה מבורכת זאת ונראה לי שמיותר לפרטן.

ויושנה בתוכנו גם חצר חסידית גדולה אחת, המקיפה קצת מעל מחצית העם, בעלת אמונה יוקדת וממוקדת במיוחד, המעיזה להרהר, [ולהתפלל בכל שבוע את תפילת הערבית של מוצאי שבת **בחצר** ב"בלפור"], שירידתו הצפויה של מנהיגנו הנערץ מכס השלטון, גם היא קשורה קשר בל יינתק לתפילותינו הפונות ישירות לשמיים, ללא חציצה של גגות ותקרה).

דני' ברט

קריאה לדיון על נושא החינוך

בפתח דבריי, אני רוצה להדגיש כי אני מעריכה מאוד את הצוות החינוכי והעומדת בראשו ולהודות להם על תפקוד לעתים בתנאים בלתי אפשריים כדי לאפשר פעילות רצופה לילדינו.

לקראת המעבר בין רכזות, ולאחר שנת קורונה, שהוכיחה לנו שדברים שהכרנו יכולים להיות קצת אחרת, ודפוסים והרגלים שהורגלנו אליהם משתנים לעינינו, אני חשה כי בשלה השעה לדון ולהציב סימני שאלה על החינוך הבלתי פורמלי במתכונתו הנוכחית ולהתאים אותו לצרכים המשתנים והמתחדשים של הילדים, ההורים, המשפחה והקהילה.

שאלות רבות עולות בראשי בנוגע לחינוך החברתי :

האם נכון לחייב הורים וילדים בהשתתפות מלאה במהלך השנה כולה בלי יכולת לבחור באלו פעילויות להשתתף ובאלו לא?

האם יש צורך במערך של לפחות שלושה ימים בשבוע לכיתות הגבוהות למרות הקושי במציאת אנשי חינוך שיאיישו את התפקיד ?

האם הפעילות חייבת להתבצע מיד לאחר סיום הלימודים או שנכון לאפשר פעילות אחר הצהריים?

שאלות אלה ועוד עולות בראשי מאז מגורנו כאן וביתר שאת בשנה האחרונה, אין לי תשובות מלאות לכל השאלות ואני מזמינה את כל מי שהנושא חשוב לו לפתוח בדיון כדי להצליח לדייק ולכוון בצורה הטובה ביותר עבור ילדינו.

נטע בן עמי

לחנן קסלר, יוכבד אולף ולכל המשפחה
 ברכות לבת המצווה לשת' הנכדות-נ'נות
 איילה - בת לצורית ואורי וקסלר
 יהלי - בת לזהר וא'א אשר
 איחולים למחות ולנחת - קהילת סעד

לחננה ובני אורן לדודה זיהבי
 ולכל המשפחה
 מלל טוב להולדת הנכדה-נ'נה
 זיו-רחל
 בת ליצרה ועליא אורן
 איחולים למחות ולנחת!

צרכונים משולחן מנהל הקהילה והאגודה

חילופים בניהול החינוך החברתי:

אפרת שלומי ביקשה לסיים את עבודתה כמנהלת החינוך החברתי במאי השנה.

לאור זאת, הוקם צוות איתור מטעם הנהלת האגודה, בו ישבו נציגי ועדת חינוך (איתי ויס וחיה קופלד), נציגת הנהלת האגודה (הלה פורגס), מנהל האגודה (תומר רכטמן) ומנהלת מש"א (הילה אור), צוות האיתור קיים תהליך סדור במהלך החודשים ינואר - מרץ והגיש את המלצתו להנהלת האגודה.

הנהלת האגודה קיבלה בישיבתה מה- 13/4/21 את המלצת צוות האיתור ובחרה, פה אחד את רות נגלר לתפקיד ניהול החינוך החברתי.

אפרת ורות נמצאות בימים אלה בתהליך חפיפה ביניהן, אותו ישלימו במהלך חודש מאי. רות תכנס לנהל את המערכת באופן רשמי החל מ- 18/5/21 ובמועד זה אפרת תסיים את תפקידה.

בהזדמנות זאת אנו רוצים לברך את רות עם כניסתה לתפקיד ולאחל לה הצלחה גדולה במלאכת הקודש של חינוך ילדינו. ולאפרת, שמסיימת חמש שנים בניהול החינוך החברתי בסעד, הגיע הרגע להגיד תודה.

תודה גדולה על חמש שנים עמוסות כל טוב, של הובלה והנהגת צוות החינוך החברתי בשנים מאתגרות מבחינה ביטחונית, בשנים של צמיחה אדירה במספר הילדים במערכת החינוך החברתי שלנו ובשנה של קורונה.

אפרת, הבאת אתך גישה מקצועית הן חינוכית והן ניהולית, עם יוזמה ורצון להתחדשות מתמדת. לא במקרה הצלחת לגייס צוות יותר בוגר ויותר מקצועי ויחד אתו ועם ועדת חינוך, הצעדת את המערכת קדימה, לרווחת ילדינו ולטובת הקהילה כולה. אין ספק כי זהו אתגר אדיר ואת עשית זאת בצורה מעוררת הערכה בימים של שגרה ובימים של אתגרים (כלליים ואישיים).

אין ספק שחוסנה של מערכת החינוך החברתי בסעד, מקרין על חוסנה של הקהילה כולה. מאחלים לך המון הצלחה בכל אשר תפני ומקווים לשוב וליהנות בעתיד, מכישורי הניהול וההובלה שלך בתוך הקהילה.

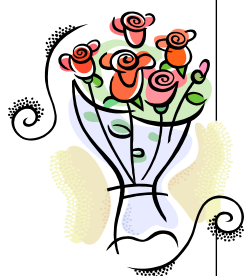
לזאת היוצאת ולזאת הנכנסת לתפקיד

איחולי ברכה והצלחה

בשם הקהילה כולה,

מנהלי הקהילה ואגודה היוצא והנכנס,

תומר ושרה

איוכבד אולף ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת החימש הראשון
נ'ן לחנון קסלר
נכד לשרונה ואילון קסלר
בן למחר וצורי יובל
מחה ואושר לכל המשפחה!

ואז עז הארכת כהונת המזכירות

גם אני (כמו אחרים שחלקם אף פנו אליי) נדהמתי מהעדכון של זבולון, על כך ש"המזכירות החליטה להאריך את כהונתה בחצי שנה נוספת!" נדהמתי משום שאינני מכיר פרקטיקה, בה גוף כלשהו אשר יונק את סמכותו מציבור החברים, מחליט על דעת עצמו וללא מעורבות של הציבור, להאריך כהונה בניגוד לתקנון האגודה.

אינני רוצה להפוך את דבריי, לפלפול משפטי ולכן אוסיף רק שגם אני יצרתי קשר עם עורך הדין של סעד והתברר שכל הנושא של דחיית בחירות לרשויות האגודה (מעבר ל 3 חודשים) מבוסס על "תקנות שעה" של רשם האגודות, שפורסמו בשל הקורונה ובהתחשב בקושי לכנס דיונים ציבוריים, ולקיים הצבעות כדין, בעת הסגרים כפי שהיו.

ברור לכל, כי הטיעון לקושי לקיים דיון ציבורי כבר מזמן איננו קיים בסעד וההוכחה הברורה לכך, היא דיונים, ערבי הסברה, אסיפות והצבעות בקלפי, שהתקיימו בשלושת החודשים האחרונים.

אם כך - מדוע לא ניתן היה לקיים הליך בחירה מסודר למזכירות = וועד הנהלה חדש לסעד? ברור אם כן, שהנחיות הרשם, אינן הסיבה לדחיית הבחירה.

אלא שכנאמר בפתיחה, סימן השאלה המשפטי אינו העיקר בעיניי, והבעייתיות שאני מבקש להדגיש חוסה תחת הכותרת: "יחסי הנהגה – ציבור". לאחרונה במהלך בחירת מנהל קהילה, צפה ועלתה שאלת יחסי הגומלין והאמון בין הציבור להנהגת סעד. לדעתי נושא הארכת כהונת המזכירות, מעיד על היחסים המקולקלים הללו כאלף עדים!

ממה נפשך, בהנחה שלמזכירות יש סיבות טובות, להאריך את הכהונה, מדוע לא להביא זאת לדיון ציבורי, ולקבל את ברכת הציבור?? אם הציבור ייתמוך בכך, הרוויחה המזכירות תחושה ציבורית של שיתוף, והתחשבות בדעת הציבור! ואם חלילה הציבור יתנגד להארכה, האם המזכירות מעלה על דעתה לעשות זאת בניגוד לעמדת הציבור? (יש לי מה לומר גם על הנימוקים שהוצגו, להארכת הכהונה, אבל אומר אותם לכשיתקיים דיון ציבורי אי"ה)

לסיום, אוסיף כי מיד לאחר פרסום "החלטת המזכירות" פניתי למי מחברי המזכירות, והבנתי שנפלה טעות בפרסום שלא בכוונה, והכוונה להביא זאת לדיון ציבורי! חלפו שבועיים ועל פי ההבהרה של זבולון בעלון האחרון, מתברר שאין כל כוונה לקיים דיון ושיתוף ציבורי בנדון. אני פונה ומבקש בשמי ואחרים לזבולון ולמזכירות כולה, להביא את הארכת הכהונה לדיון ואישור ציבורי, כפי שראוי היה לעשות מלכתחילה.

בוקי

לצפרי ואפר שלומי, להדסה וחנן אולן

ולכל המשפחה המורחבת

ברכות להולדת הנכד-נין

מן לאילה ויואל ני

(יואל - נכד של שרה וארז ני ז"ל)

איחולים למחות ולנחת

הארכת פצילות המזכירות

בעלון פרשת "אחרי מות - קדושים", הסביר זבולון את החלטת המזכירות בנושא הארכת הקדנציה של המזכירות הנוכחית עד לחודש אוגוסט שנה זו, בכחצי שנה.

בדבריו הסביר זבולון את הסיבה :

ישנן מספר סוגיות הנמצאות בשלבי קידום שונים, כגון : בחינת המבנה הארגוני (לאחר השלמת הפרדת המערכות ותחילת העבודה במתווה זה מתחילת שנת 2021) נוהל הקליטה ושיוך הדירות, שהמזכירות מבקשת להשלים את הטיפול בהן או להתניע את תחילת העבודה בהן לאחר שנת קורונה מאתגרת.

החלטה זו של המזכירות לא באה בכדי שנמשיך "לחמם את הכיסא". אנו מניחים שכלל הציבור יודע שלכל חברי המזכירות יש עוד כמה דברים לעשות במהלך היום והערבים הארוכים.

ההחלטה נבעה מתוך רצון להשלים תהליכים עליהם **החליט הציבור**, ואשר עצירה, לצורך החלפת חברי המזכירות כבר עכשיו, תביא להתמשכות מיותרת נוספת בקידום הדברים ומתוך הבנה שתהליך החלפת מנהל הקהילה יחד עם החלפת מזכירות איננו נכון.

יתרה מזו, אנחנו כאמור בתחילתו של תהליך בחינת המבנה הארגוני ואין זה הגיוני להחליף הרכב מזכירות ובעצם לקבע את המבנה עוד לפני שדנו והחלטנו על שינוי כזה או אחר.

אין זו פעם ראשונה שהמזכירות מאריכה את משך כהונתה ללא הליכה לציבור.

כך קרה בשנת 2012, ואז, לא היתה זו החלטת מזכירות, כי אם החלטת "המשולש".

בפעם הזו **בשונה מהפעם הקודמת** (2012), הדבר נעשה בתוך מסגרת תקנות הרשם ותקנון הקיבוץ ותוך כדי יידוע הציבור.

בברכת שבת שלום

חברי המזכירות **כולם**

כרמל הלפרין, יצחק רסיסטרף, יונת לוי, זמיראן כלאפא,

חיים לנדסמן, אלי קראוס ושרה רזמן